

פרשת תזריע - מצורע

ספירת העומר

ימי ספירת העומר הם ימים קדושים מאוד, מלאים יראת שמיים וקדושתם כקדושת חול המועד. לכן כל הפרשיות בשבועות האלו של ימי ספירת העומר - עוסקות בענייני הקדושה. וכהכנה לחג מתן תורה מנהג ישראל קודש לקרוא בשבועות אלו גם פרקי אבות (מורנו הרב).

כל יהודי באשר הוא

תווצמה. ורבחל סדא יב תווצמ שיו סוקמל סדא יב תווצמ שי, תווצמ ג"ירת לארשי סעל נתנ ררבתי ה' שבין אדם לחברו יותר חשובות לה' יתברך, מאשר מצוות שבין אדם למקום. לכן כשעם ישראל מאוחדים **רשא עורצהו** "ויש אהבת הזולת, ה' יתברך שמח. את היסוד הזה אפשר ללמוד מהפרשה, כתוב בפסוק: נתון הז המ: ארמגה תלאוש **בו הנגע בגדיו יהיו פרומים מחוץ למחנה מושבו וטמא טמא יקרא**" שהצרוע יצעק - טמא טמא? אלא באה התורה ללמד אותנו, שמי שיש לו צער, צריך להודיע את צערו ברבים, כדי שהם יבקשו עליו רחמים והכל יסתדר. כשרואים יהודי שיש לו כל מיני קשיים בחיים, צריך לבקש עליו רחמים, כי זה משמח את ה' שמבקשים רחמים על יהודי, לכן אדם צריך לקחת על עצמו את המידה הזאת של דאגה לזולת.

אהבה בכל מחיר

ץרא ושרי סלועל סיקידצ סלוק רמעו: רמאנש 'אבה סלועל קלח סהל שי לארשי לכ': תרמוא **המשנה** תכסמ תא אורקל סיליחתמש ינפל תאזה הנשמה תא אורקל גוהנ **נצר מטעי מעשה ידי להתפאר**" אבות. מקור הפסוק הזה הוא בנביא ישעיה, ה' יתברך חנן אותו באהבת ישראל מיוחדת מאוד. הוא מעיד על עצמו שאנשים היו נותנים לו מכות, מושכים לו את הזקן והוא למחרת בבוקר ממשיך להתייחס אליהם. **ינפ סיטרומל ייחלו סיכמל יתתנ יוג**" כרגיל, כאילו לא קרה כלום, מפיס אותם ומדבר איתם דברי נחמה. תואובנה לכש הכז אוה, ולש תדחוימה לארשי תבהא ללגב, היעשי איבנה הז **לא הסתרתי מכלמות ורק**" של הגאולה והישועה של עם ישראל עברו דרכו. לכן פותחים את פרקי אבות במשנה - 'כל ישראל יש להם חלק הבא שנאמר: ועמך כולם צדיקים וגו' כי חששו שאדם שיתחיל לקרוא שם כמה משניות יחשוב - 'אני ברוך ה' לא כועס אני בלי עין הרע, גם אין לי שום בעיות של צניעות, הכל בסדר! אבל השכן שלי ה' ירחם רשפא תאזה הנשמה תא לובסל סילגוסמ סא **"סיקידצ סלוק רמעו"** עליו...! לכן בא התנא והקדים - להמשיך את הפרק. אבל אם לא אפשר לעבור לקרוא עיתון זה מועיל מאוד, יש שם ידיעות על מזג האוויר, קצת אקטואליה - דברים מעניינים.

